

(2.) Sunt alii minus ingenio pleriq; sagaces,
qui parere tamen curant meliora monenti:
laudandos inter rectè numerantur & ipsi,

(3.) Sed qui nec sapit ipse, nec audit recta monentes,
nec patitur frenos, nec legum vincula curat,
sed pronus sequitur, quò traxit cæca libido:
Hic malus, atq; odio dignus ducatur & idem,
accerfit poenas sibi tandem & tristia damna.

Nicodemi Friscblini versio talis est

(1.) Qui, quod agit, prudenter agit, longèq; futurum
prospicit eventum, per se satis omnia sollers,
optumus ille virum: (2.) Tum quisquis recta monentis |
consiliis paret, laudem sibi comparat æquam:

(3.) At qui nec sibi met sapit, & consulta monentium
respuit, hunc hominem quis possit dicere frugi?

Adamus Theodor. Siberus sapientem Hesiodium nobis ita repræsen-
tat, allegante *Weitzio in Prudent. præfat. Hamartigencia*

(1.) Is longè optumus est, qui cuncta intelligit ipse,
quæq; futura dehinc, quæq; olim commoda cernens.

(2.) Quin etiam bonus est, qui paret recta monenti.

(3.) At qui nil sapit ipse, nec audit dicta aliena
intra cor volvens, vir prorsus inutilis hic est.

Augustus Buchnerus Progr. LXI. ita reddidit

(1.) Ipse sibi qui cuncta sapit, certè optumus ille est
usq; animo eventura & quæ meliora revolvens;

(2.) Frugi erit hic, si quis parebit recta monenti.

(3.) At qui nec sapit ipse sibi, nec dicta aliorum
auscultat, planè deperditus ille putandus.

Julii Cesaris Scaligeri intricatior est sensus (*lib. III. Epidorpid.*)

Priscis sapientibus hic ordo stat bonorum:

(1.) Primo statuunt limine, qui sciat docere;

(2.) Qui